

MAMO, TATO IDĘ DO PRZEDSZKOLA!!!

Wskazówki i porady dla rodziców

Twoje dziecko zaczyna uczęszczać do przedszkola. To jest wielka chwila dla niego, ale i dla Ciebie, wielkie przeżycie, a nawet stres. W domu, w znanym otoczeniu, czuje się ono pewnie i bezpiecznie, a przedszkole może napełniać go strachem. To przede wszystkim nowe miejsce i nowi koledzy, obca Siostra, która ustala nieznane zasady i dba o to, aby były przestrzegane.

1. Raz podjęta decyzja powinna być konsekwentnie realizowana.

Rodzice muszą być przekonani, że pójście dziecka do przedszkola jest decyzją najlepszą zarówno dla nich, jak i dla niego. Jeżeli chcemy, aby dziecko przyjęło naszą decyzję z ufnością, bezwzględnie nie możemy okazać mu naszego wahania i wątpliwości. Na pewno należy także dziecko oswoić z myślą pójścia do przedszkola i cierpliwie tłumaczyć.

2. Nastaw dziecko pozytywnie.

Opowiadając dziecku o przedszkolu, mów tylko pozytywnie (szczególnie akcentując słowo „przedszkole”), np. *W przedszkolu jest dużo dzieci, które się bawią zabawkami. Siostra w przedszkolu czyta bajeczki, buduje z dziećmi na dywanie wieże z klocków* itp. Nie należy w żadnym wypadku straszyć dziecka przedszkolem, typu: *Zobaczysz jak pójdziesz do przedszkola to migiem będziesz sprzątał zabawki, a Siostra to nauczy cię posłuszeństwa* itp. Tego typu uwagi wywołują dodatkowy stres u dziecka utrudniając mu pierwsze kontakty z nauczycielką oraz nasilają w nim niepokój w pierwszych dniach pobytu w przedszkolu.

3. Naucz dziecko samodzielności.

Pierwsze dni pobytu dziecka w przedszkolu to duży stres, który narasta w przypadku gdy dziecko jest mało samodzielne. Aby zminimalizować choć trochę ten stres, należy zadbać, by dziecko (na miarę swoich możliwości) radziło sobie w takich sytuacjach jak: zgłaszanie potrzeb fizjologicznych, samoobsługa w toalecie (podciąganie majtek, spuszczenie wody), ubieranie się i rozbieranie w sali lub szatni (zdejmowanie i wkładanie bucików, zdejmowanie spodenek i wkładanie ich), a także siedzenie podczas posiłku przy stole, trzymanie łyżki i jedzenie. Te czynności są do opanowania przez małe dziecko, o ile tylko pozwoli mu się je w domu wykonywać samodzielnie.

4. Nie wprowadzaj atmosfery pośpiechu, tylko czule, ale stanowczo pożegnaj się z dzieckiem.

Nie jest wskazane przyprowadzanie dziecka do przedszkola w ostatniej chwili, gdyż pośpiech podczas rozbierania i zniecierpliwienie temu towarzyszące wprowadzają dziecko w stan niepokoju i pobudzenia. Pożegnanie z dzieckiem powinno być czule, ale krótkie. Jasny, prosty komunikat typu: *Przyjdę po ciebie po obiedzie...* jest dla dziecka zrozumiały i logiczny. Bardzo ważne jest dotrzymywanie słowa. Daje ono dzieciom poczucie bezpieczeństwa i zarazem pewność, że rodzic przyjdzie. Dzieci o zachwianym poczuciu bezpieczeństwa w dramatyczny sposób rozstają się z najbliższymi, a ich rozpacz trwa dłużej.

5. Pluszowa zabawka pomoże dziecku przetrwać trudny czas.

Dziecku łatwiej będzie przeżyć rozstanie z rodzicem i chętniej wejdzie do sali zabaw, trzymając pod pachą swego pluszaka. Zabawka będzie przypominała mu dom rodzinny.

6. Przyzwyczajaj dziecko do przedszkola stopniowo.

Małe dzieci szybko się męczą z powodu nadmiaru wrażeń i hałasu. Dlatego należy je przyzwyczajać do przedszkola poprzez stopniowe wydłużanie czasu pobytu.

7. Nauczyciel zna twoje dziecko.

Rozmawiaj z nim i ufaj mu. Dzieci po powrocie z przedszkola najczęściej opowiadają o różnych wydarzeniach, które miały miejsce w przedszkolu. Słuchaj wszystkiego z uwagą, ale nie komentuj, nie pouczaj. Porozmawiaj z nauczycielką, jeżeli pewne fakty i zdarzenia budzą twoje wątpliwości. Niektóre dzieci mają wybujałą wyobraźnię i rozbudzoną fantazję. Dlatego weź poprawkę na to, co dziecko opowiada. Skonfrontuj to z nauczycielką, która udzieli ci rzetelnej informacji o twoim dziecku, jego rozwoju, postępach, kłopotach edukacyjnych i zachowaniu. Tylko współpraca z nauczycielką, oparta na wzajemnym zaufaniu, przyniesie oczekiwane rezultaty.